

mission

HOPP. SAMARBETE. FRAMSTEG.

MISSION 2019 NUMMER 4

DE VACKRASTE
Julsångerna

**JULSÅNGERNA VI ÄLSKAR
HJÄLPER BARNEN I VÄRLDEN**

ETIOPIEN ANDAS HOPP

LILJENDAL SJÖNG FÖR MISSIONEN

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

KONTAKTUPPGIFTER

Understödskoordinator
Britt-Helen Lindman
tfn 020 7127 266

Kommunikatör
Monica Slotte
tfn 020 7127 264

Koordinator (församlingskontakter,
vuxna och frivilliga)
Charlotte Steffansson-Myrskog
tfn 020 7127 282

Koordinator (församlingskontakter,
barn och unga)
Maria Westerling
tfn 020 7127 242

Projektkoordinator i Österbotten
Camilla Skrifvars-Koskinen
tfn 040 6535 650

Assistent
Mia Käld
tfn 020 7127 002

Följ med senaste nytt på

www.facebook.com/finska.missionssallskapet

www.youtube.com/mission.fi

www.twitter.com/felm_svenska

www.instagram.com/finskamissionssallskapet

mission 160:e årgången

Utgivare: Finska Missionssällskapet,
www.finskamissionssallskapet.fi

Besöksadress: Magistratsporten 2 A
00240 Helsingfors

Postadress: PB 56, 00241 Helsingfors

Telefonnummer till växeln: 09 12971

Beställningar och adressändringar:
tfn 020 7127 266,

fms@finskamissionssallskapet.fi

REDAKTIONEN

Chefredaktör: Marika Björkgren-Thylin, tfn 020 7127 265

Redaktör: Monica Slotte

Redaktionssekreterare: Britt-Helen Lindman

ISSN 0357-296X

Mission är en gratis kundtidning som utkommer
4 gånger om året i 4 700 exemplar. Tidningen är tryckt på
miljövänligt papper.

Pämbild: Ari Vitikainen

Designkoncept: Antonomia Ab

Layout: Montes AVP

Tryck: FORSBERG

LEDARE

MARIKA BJÖRKGREN-THYLIN
CHEF FÖR SVENSK SERVICE

En gran med barn i ring

På Missionssällskapet jobbar vi med julsånger och jul temat nästan året runt. De vackraste julsångerna är en stor, årligen återkommande satsning, som sysselsätter många av oss de flesta av årets månader.

Många gånger när vi funderat på vilka sånger som ska ingå i julsångshäftet, har jag slagits av vilka idylliska bilder av julfirandet som utmålas i våra julsånger. Påfallande många av sångerna handlar om barns glädje och förväntan inför julen. Mycket i vårt julfirande kretsar ju kring barnen – julklappar, julgran och jultomte.

Egentligen är det ändå en försvinnande liten del av barnen på vår jord som verkligen får fira den där idylliska julen vi sjunger om. Faktum är att det är barnen som överallt hör till dem som drabbas hårdast av konflikter, naturkatastrofer, diskriminering och fattigdom. Det är inte bara barnens nutid som förstörs, utan ofta också deras framtid. Grunderna för vuxenlivets arbete, psykiska och fysiska hälsa samt förmåga att fungera i samhället formas under barndomen. Därför leder en svår barndom ofta till att barnet som vuxen inte kan använda sin fulla potential.

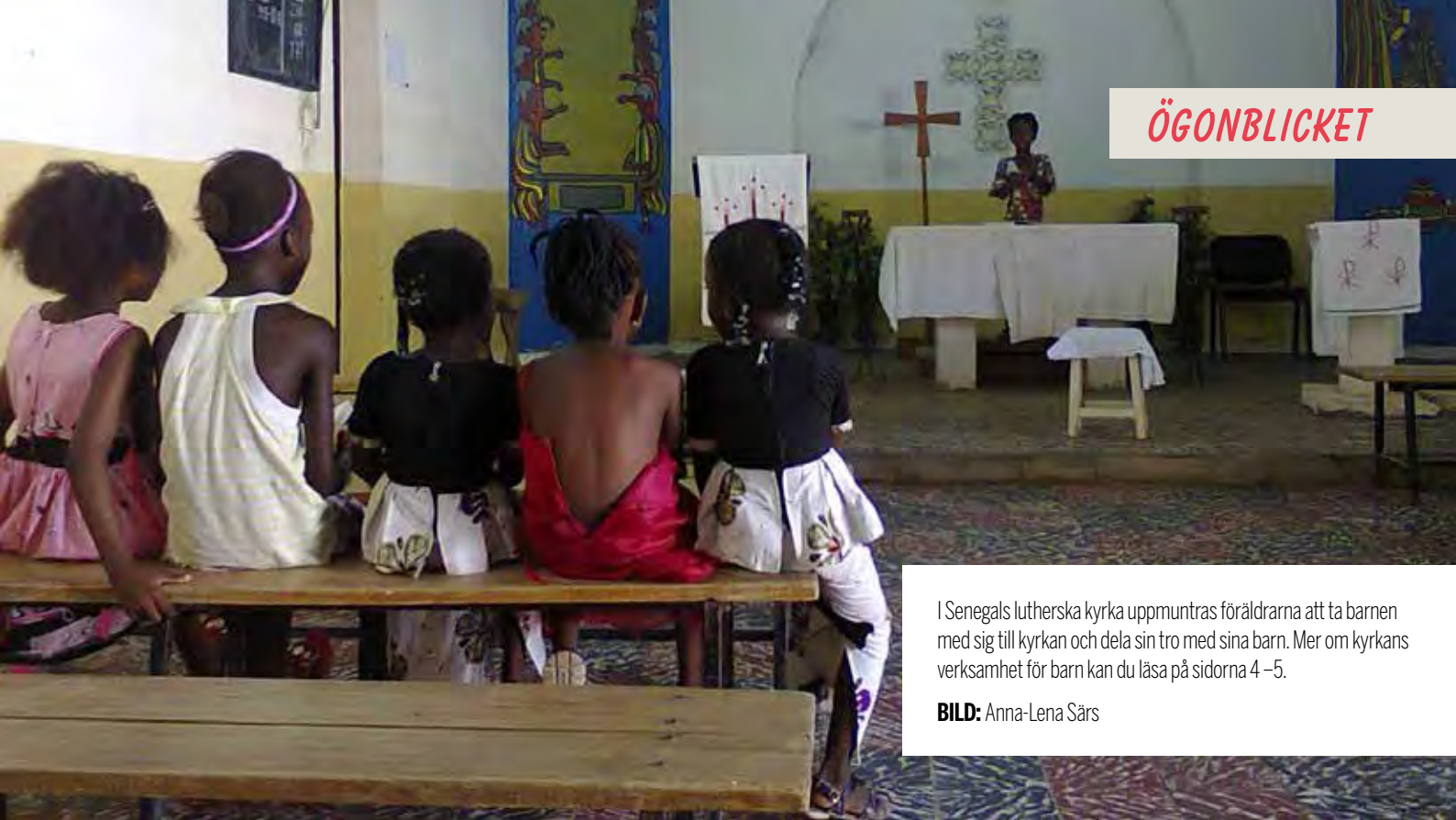
I anslutning till julen, den 28 december, den dag som förut kallades fjärdedag jul, firas något som kallas Menlösa barns dag. Dagen firas till minne av de barn i Betlehemstrakten som kung Herodes lät döda efter Jesus födelse, eftersom han blev rädd för konkurrens om tronen då han fick veta att Messias hade blivit född.

Ordet menlös har flera innebörder, men i detta sammanhang betyder det framförallt försvarslös, oskyldig och ofördärvad. Och det är ju just det som barn är. Ett litet barn kan inte ta hand om och försvara sig själv. Det är vi som är vuxna som måste se till att barnen får den omsorg de behöver. Därför är det ganska naturligt att Finska Missionssällskapets julinsamling går till att förbättra levnadsförhållandena för fattiga och utsatta barn i vår värld.

Ett särskilt perspektiv får arbetet för barns välmående då vi påminns om att också julens centralfigur, skälet till att vi firar jul, är ett barn. Till och med Jesus, världens frälsare, föddes som ett försvarslöst och oskyldigt barn.

Det skulle vara fint om dagen i almanackan skulle få oss att fundera över vilka som är de värnlösa barnen i vår tid och i vår värld. Det nutida samhället är på många sätt olikt det som skildras i händelserna kring Jesu födelse. Men människovärdet och framtidsutsikterna är något som fortfarande berövas vissa människor och det gäller särskilt de som redan är minst, svagast och mest utsatta – barnen.

Marika Björkgren-Thylin

I Senegals lutherska kyrka uppmuntras föräldrarna att ta barnen med sig till kyrkan och dela sin tro med sina barn. Mer om kyrkans verksamhet för barn kan du läsa på sidorna 4 –5.

BILD: Anna-Lena Sårs

AKTUELLT

FLYKTINGAR FRÅN VENEZUELA BEHÖVER HJÄLP

Den politiska, ekonomiska och sociala krisen i Venezuela förvärras alltjämt. Som en följd har mer än två miljoner människor flytt landet. Största delen har sökt sig till Arauca i Colombia.

Flyktingarnas levnadsförhållanden är usla. Kvinnor, barn och funktionshindrade personer är särskilt utsatta. De har svårt att få tillgång till hälsovård och andra socialtjänster. Gravida kvinnor har ingen möjlighet att få mödrarådgivning eller sjukhusvård. Flyktingbarnen som föds i Colombia löper risk att bli utan medborgarskap. Andelen kvinnor som tvingas till prostitution ökar och sjukdomar sprids snabbt. Även barnens skolgång är hotad då de för att komma till sin skola måste ta sig över Araucafloden utan skyddsutrustning.

Finska Missionsällskapet har gett 40 000 euro från katastroffonden för att stöda Lutherska världsförbundets arbete bland flyktingarna i Colombia. Medlen används till att förbättra tillgången till vård för gravida och spädbarn, stöda skolbarn, förhindra människohandel och anlägga små jordbruk för att trygga tillgången på mat och inkomster.

Missionsällskapets stöd har nått Flor de Maria Figueroa Arteaga och Miguel Bastidasi som nu börjar sitt nya liv i Colombia. Familjen flydde från staden Barquisimeto i Venezuela och deras andra barn föddes i Colombia. **BILD:** ARJA KOSKINEN

Gud själv har sagt: Jag ska aldrig svika dig, aldrig överge dig.
Hebr 5: 5

"Kom och följ mig. Jag skall göra er till människofiskare..." (Matt 4:19) är bibelstället som barnen har fått lära sig. **BILD:** PRIVAT

Viktigt att förlåta och försonas

TEXT: MONICA SLOTTE

I Senegal lär sig barnen att säga förlåt precis som på andra håll i världen, men förlåt kan betyda många olika saker i Senegal där Finska Missionssällskapets utsända, missionären Anna-Lena Särs arbetar som rådgivare inom kyrkans barn- och ungdomsverksamhet.

Förlåtelse är en känslig sak i Senegal och ordet förlåt används på ett annat sätt här, förklarar hon.

- Det innebär att låta någon vara ifred, att släppa saker. Man kan förlåta små saker, men känsliga saker undviker man att tala om och då blir de snart stora. Då behövs en medlare med i bilden.

Förlåtelse kan betyda att man är vänner igen, att man har glömt allt eller att man lå-

ter personen göra samma sak igen.

Någon gemensam eller enhetlig definition finns egentligen inte i språket.

- Vi understryker att det utifrån en kristen livssyn är viktigt att förlåta och försonas. Och att det är viktigt att föräldrarna delar sin tro med sina barn.

I ett övervägande muslimskt land som Senegal finns det olika nivåer av tro, förklarar Anna-Lena Särs.

Det finns de som har varit kristna länge och är det mer eller mindre aktivt. Sedan finns det de som nyligen kommit till tro och låtit döpa sig. Då måste man aktivt söka efter vad det innebär att vara kristen.

Anna-Lena hjälper de lokala söndagskollärarna att organisera sitt arbete, ta

fram undervisningsmaterial och planera större tillställningar. Hon jobbar också med förskolor och konfirmandlärare.

- I år deltog cirka 260 barn i kyrkans årsfest. Det är svårt att hantera så många barn om man inte har planerat på förhand.

Under sina besök ute i byarna behandlar Anna-Lena och hennes lokala kollega, Anne Marie Dione, bland annat bibelstäl- len som kan ge föräldrarna vägledning i hur barnen förväntas uppföra sig i kyrkan. De talar också om hur man kan förklara för barnen vad en gudstjänst handlar om och vad gudstjänstens olika delarna betyder.

- Saker som diskuteras är till exempel att man inte ska föra oljud. Här har man som vana att hälsa på alla och kommer man in

försenad så blir det störande. Det händer också att man glömmer bort att välsigna barnen.

Barnen som Anna-Lena kommer i kontakt med har inte så tydliga visioner om ett drömyrke som finländska barn ofta har. I Senegal handlar det inte så mycket om vad du ska bli som vem du hör ihop med.

- De flesta flickor vill bli mamma eller storsyster, det är det de känner till. Förr ville många ta modell av de kvinnliga missionärerna och bli sjuksköterskor. Idag studerar unga kvinnor även för olika akademiska yrken.

Anna-Lenas jul i Senegal firas sannolikt tillsammans med vänner och genom att delta i en julnattsmässa.

Även om den kommersiella julen märks i gatubilden, med julljus och gåvor, så skiljer sig den kristna julhögtiden inte så mycket från andra fester.

- Man jobbar och står i hela dagen för att skapa en god måltid som man sedan delar med sig av till grannarna. Barnen går runt finklädada. Muslimska fester firas på samma sätt. Det är nog väldigt finländskt med traditioner som knyter an till en speciell årstid, som julfirandet.

Anna-Lena Särs undervisar förskolelärare i teckning. **BILD:** WALY THIAO

Barnen uppträder på kyrkans årsfest.

BILD: ANNA-LENA SÄRS

Carolina Hjulfors tillbringade hösten på Felm Volunteer-uppdrag i Bangkok

TEXT: CAROLINA HJULFORS

25-åriga Carolina Hjulfors jobbar för tillfället som Finska Missionssällskapets volontär vid Nådens hem i Bangkok. Här hjälper hon gravida kvinnor och nyblivna mammor som inte har någonstans att ta vägen. Carolina är socionom och har arbetat inom barnskyddsväsendet i Åbo.

SAWASDEE KHA! HEJ!

När jag kom till Bangkok, var min första tanke ”varmt”. Jag har lärt mig att man inte kan undvika värmen, man måste acceptera att det hör till vardagen att vara svettig.

Jag kom hit i september och skall bo här till mitten av december. Volontäruppdraget är organiserat av Finska Missionssällskapet i samarbete med evangelisk-lutherska kyrkan i Thailand (Evangelical Lutheran Church in Thailand).

Att åka iväg som volontär har nästan känts som en självklarhet för mig sedan jag gick i gymnasiet. Under min uppväxt i Karleby fick jag ofta höra om missionsarbete. Jag beundrade personer som vågade sig ut i världen och utsatte sig själva för oönskade omständigheter för att tjäna andra människor. Att vara volontär skulle också

ge mig en ypperlig chans att förena två saker jag gillar: Jesus och resande.

EN TRYGG HAMN

Nådens hem är ett skyddshem som erbjuder en temporär fristad för gravida flickor och kvinnor, som inte får stöd och hjälp av sin egen familj.

De vanligaste orsakerna till att kvinnorna kommer till Nådens hem är att de inte vet vem som är pappa till barnet de väntar, att de inte har berättat för sin familj om graviditeten eller att de studerar.

Under det senaste året har Nådens hem varit en trygg hamn för omkring 40 kvinnor och deras nyfödda. Nådens hem har för tillfället tre anställda: Keaw som leder verksamheten, Noey som började i augusti och Aom som är deltidanställd.

Keaw har berättat att nästan alla som kommer till hemmet är inställda på att ge bort sitt barn efter födseln. Men av de 40 kvinnor som har bott här i år är det bara tre eller fyra som faktiskt har gett barnet till adoption eller till ett fosterhem. Efter att de samtalat med de anställda vid Nådens Hem samlar de flesta mammorna mod att bemöta sin familj, pojkvän eller make. Många av kvinnorna som bott på hemmet i år har också barn från tidigare.

NOEYS HISTORIA

Området där Nådens hem är beläget ligger långt från turiststråken och jag har fått en bra inblick i kulturen här. Takten i arbetet är långsammare än jag är van vid, men efter en månad kan jag uppskatta att man inte bara springer runt, utan faktiskt har tid

att sitta ner.

En av de anställda vid Nådens hem är Noey. Hon kom till tro för fem år sedan, efter att hennes 25-åriga son hade dött i cancer. Strax innan sonens död genomgick Noey också en skilsmässa.

Sonen hade en kristen kompis som Noey behöll kontakten med efter sonens död. Genom kompisens familj fick Noey höra om Jesus och bestämde sig för att hon vill följa honom.

Noey har inga andra barn, men genom jobbet på Nådens hem får hon ta hand om bebisar och ge av sin kärlek.

ATT FINNAS TILLGÄNGLIG

Som volontär vid Nådens hem är min främsta uppgift att vara tillgänglig och hjälpa till där det behövs. Jag ser efter bebisarna när mammorna behöver en stund för sig själva eller när de deltar i gemensamma hushållssysslor.

Tillsammans med den andra volontären har vi till uppgift att aktivera mammorna genom att varannan lördag baka något och varje torsdag ha en stund då vi gör övningar som främjar deras psykiska och fysiska hälsa.

Första gången hade vi en övning där alla skulle spela upp en låt som talar till dem medan de andra fick rita eller skriva vilka känslor låten väcker. Till slut fick de berättat varför de valt just sin låt. Det var många som öppnade sig och vi hade en fin stund tillsammans.

Aom, Noey och Keaw arbetar vid Nådens hem. **BILD:** CAROLINA HJULFORS

Vi ger också personalen vid Nådens hem lektioner i engelska en gång i veckan. De som arbetar här har nytta av kunskaper i engelska eftersom de regelbundet tar emot utländska volontärer. Kommunikationen blir bristfällig när man inte har ett gemensamt språk och missförstånden ökar, vilket jag märkt under min tid här.

Utöver dessa uppgifter har vi som mål att en gång i veckan besöka daghemmet Home of Praise, ett daghem för barn från Bangkoks största slumområde. Barnen kommer ofta från svåra hemförhållanden

och det märks att de saknar kärlek och omsorg. Vår uppgift på daghemmet är att finnas till som en trygg vuxen. Tyvärr saknar vi ett gemensamt språk också här, men genom att krama dem och hålla dem i famnen kan vi förmedla att de är viktiga och värda att bli älskade. Såväl daghemmet som Nådens hem upprätthålls av lutherska kyrkan i Thailand.

Jag vill avsluta med en hälsning från arbetarna vid Nådens hem: ”Vi vill tacka finländarna för allt stöd vi har fått och för att ni förstår hur viktigt arbetet som vi gör är.”

Ett av barnen på Nådens hem. **BILD:** CAROLINA HJULFORS

Julsångerna ljuder för världens barn

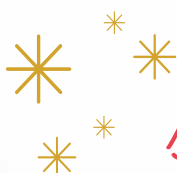
I år firar Finska Missionssällskapet 160-årsjubileum, ett jubileumsår som i december kulminerar i De vackraste julsångerna. Varje år fylls kyrkorna av mer än en miljon människor som samlas för att sjunga tillsammans och skapa julstämning. Så gott som varje församling inom den lutherska kyrkan ordnar allsångstunder med De vackraste julsångerna under tiden mellan första advent och trettondagen.

De vackraste julsångerna sjungs också utomlands i kyrkor och på ambassader. Finska Missionssällskapet skickar sånghäften till cirka 20 länder.

Inför julen vill många människor vara med och förmedla glädje och hopp i världen. Den kollekt som bärs upp vid allsångstillfällena går till Finska Missionssällskapets utrikesarbete och det arbete mot diskriminering av barn som bedrivs i mer än 20 länder. Sällskapet hjälper alla, oberoende av religion, språk och etnisk tillhörighet för att varje barn skall få hopp och en bättre framtid.

Tack vare De vackraste julsångerna kan vi minska fattigdomen och arbeta för rättvisa och ett människovärdigt liv för alla barn. Vi förbättrar mödravården och barnens tillgång till näring, rent vatten, utbildning och omsorg. Vi främjar specialundervisning för barn med funktionsnedsättning och driver deras rättigheter. Vi utvecklar också överlevnadsmetoder för dem som drabbas hårt av klimatförändringarna.

Allsångstraditionen De vackraste julsångerna startade 1973 och sjungs alltså i år för 47:e året.

Ge en gåva som förändrar barns liv.

10

Ett födel-
seintyg

15

Ett års
skolböcker
för en elev

20

En trygg
sjukhus-
förlossning

40

En toalett

FI38 8000 1400 1611 30
Märk betalningen: **JUL19**

Ge en valbar summa via MobilePay
på numret **61408**

Sänd ett meddelande med texten
JUL10, JUL15, JUL20 eller JUL40
till numret **16155** (värde 10€, 15€, 20€, 40€)

Ge en gåva på webben:
www.devackrastejulsangerna.fi

BILD: MARKKU SOMMERS

”Julsånger är bra för själen”

Sångerskan Katri Helena är beskyddare för De vackraste julsångerna 2019. Den folkära artisten inledde sin karriär på 1960-talet och väljer numera noga sina uppdrag. Att fungera som beskyddare för årets kampanj ser hon som ett trevligt och givande hedersuppdrag.

- De vackraste julsångerna är en klassiker. Och att sjunga julsånger i kyrkan kan närmast liknas vid själavård. Människan har idag svårt att stanna upp på grund av alla omgivande intryck och tankar, men i kyrkan kan det lyckas, säger Katri Helena.

Då man sjunger sångtexter som är bekanta från barndomen kan man också vila i ögonblicket. Det är låg tröskel att gå i kyrkan i samband med De vackraste julsångerna och man behöver inte sitta ensam där.

Katri Helena som i år ger fyra egna julkonserter har märkt att finländarna älskar sina traditionella julsånger. Hennes egen låt Joulumaa hör till de finska julsånger som spelas mest på radion.

Sångerskan har under närmare 30 år visat sitt engagemang för barn via FN-organisationen Unicef, ofta genom konserter och uppträdanden.

Hon ser det närmast som en skyldighet att som uppträdande artist göra en insats för välgörenhet genom att bidra med det man älskar att göra.

Katri Helena säger att även om vi förstår att många barn lider nöd så får vi inte låta insikten förlama oss.

- Om vi kan hjälpa ens en liten del av barnen så är det betydelsefullt. En för oss liten

slant är till stor hjälp i utvecklingsländerna. Med intäkterna från insamlingen De vackraste julsångerna kan vi hjälpa så många fler barn.

Under en resa till Nepal hade Katri Helena möjlighet att bekanta sig med verkligheten i ett utvecklingsland och i praktiken se det hjälparbete som utförs där.

- Då jag träffade en mamma med sitt barn i famnen och mötte hennes blick insåg jag att vi alla är ett. Så har jag alltid tänkt, men nu blev det så konkret.

Ibland kan hjälpbehovet ändå kännas övermäktigt. Katri Helena har funnit tröst i tanken att om hon kan göra någonting för en enda människa så räcker det.

- Det viktigaste är att vi finns med i flödet och inte avskärmar oss.

”Musiken är trons eget språk”

Kantorerna **Maria Ellfolk-Lasén** från Kronoby församling och **Martti Laitinen** från Karleby svenska församling har valt de vackraste julsångerna för årets julsångshäfte.

Att sjunga julsånger är viktigt, säger Martti Laitinen. Dagens kyrka är ofta en ordets kyrka, samtidigt som det är lättare att ta till sig ordet via en melodi.

- Musiken är trons eget språk. Vi lever i en tid då människor är lite blyga för att sjunga. Men kommer de i rätt miljö och vågar göra det så betyder det mycket.

Ett allsångstillfälle med De vackraste julsångerna är ett av de få tillfällen där finländarna tycker det är okej att sjunga, har han märkt.

Vid valet av årets sånger försökte han och kollegan Maria Ellfolk-Lasén hitta jul-

sånger som inte sjungits så ofta. Också nyare sånger kändes viktiga att få med.

- Vissa äldre julsånger måste ju alltid vara med, annars väcker urvalet upprörda känslor. Men jag tycker att vi har fått till en bra helhet i år.

Maria Ellfolk-Lasén säger att De vackraste julsångerna är en oerhört viktig tradition för många, också för dem som inte känner en aktiv gemenskap med kyrkans verksamhet i sin vardag.

- Och kanske i synnerhet för de här människorna, som ändå vill bejaka och påminna sig om de grundvärderingar som kyrkan och den kristna tron står för.

Hon tror att allsångstillfällena betyder stunder av avskildhet från den kommersiella julhetsen och julstressen som blir påtaglig redan flera månader innan jul.

- Budskapet i julens sånger förmedlar framförallt glädje och hopp. När de lyfts fram vid sångtillfällena under jultiden så påminns vi om möjligheten att hjälpa till att skapa bättre förutsättningar för utsatta medmänniskor nära och fjärran.

Maria Ellfolk-Lasén säger att hon överlag tycker om julsångerna och påminner om att vår klassiska skatt måste förvaltas väl.

- Nyare sånger är ett bra komplement när de fungerar till form, melodi och rytm. Då är såväl gamla klassiker som nyskrivna sånger lika roliga att sjunga.

Maria tycker att mindre bekanta sånger också kan ha sin plats om de till exempel framförs som soloslag.

- Giv mig ej glans är min favorit, om jag ska välja ut bara en.

Ge en julgåva som gör skillnad!
Etiska gåvor sprider glädje
i ord och handling.

Bibeln på eget
modersmål 15€

Trädplanta 5€

Moderskaps-
förpackning
30€

www.etiskgava.fi

Vi skickar kortet med den etiska gåvan hem till dig på posten. En faktura medföljer.
Leveranstiden är 3-6 dagar beroende på vilken veckodag du gör din beställning.

Etiopien: Tesfaye och Nehaab vill förmedla goda värderingar

Tesfaye Nigusu, 34, har studerat i Finland som Finska Missionssällskapets stipendi- at. Idag jobbar han som regional utvecklingskoordinator för Missionssällskapet i sitt hemland Etiopien.

Både Tesfaye och hans hustru Nehaab talar om vikten av att ha mål och mening i livet, någonting som de vill förmedla till etiopiska ungdomar idag.

- Man hittar inte nödvändigtvis ett jobb bara för att man har en hög utbildning. Alla dömer varann. Ungdomarna tror inte att landet Etiopien finns där för dem.

Tesfaye och Nehaab säger att landets nya ledning har öppnat upp för en ny och välkommen frihet men menar att det också bubblar under ytan och mellan olika etniska grupperingar.

TILLÄMPAR SINA KUNSKAPER I ETIOPIEN

Under sin tid i Finland studerade Tesfaye för en magisterexamen i socialvetenskap med fokus på bistånd och utvecklingssamarbete. Han säger att tiden i Finland gav väggkost också utöver studierna vid univer-

sitetet i Jyväskylä.

Nu tillämpar han sina kunskaper som koordinator för sex olika utvecklingsprojekt i Etiopien. Arbetet går ut på att stöda de mest utsatta i samhället, som personer med funktionshinder och minoriteter.

Tillsammans med den lutherska kyrkan i Etiopien tar man även fram material för modersmålsundervisningen inom sex olika lokala språkgrupper.

Det ger speciellt äldre människor ny självrespekt att lära sig läsa och skriva på sitt eget språk och veta vad klockan är.

Det finns 80 olika språk i Etiopien, huvudspråket är amhariska.

Jag är glad att vara tillbaka i mitt hemland med ett bredare perspektiv. Nu har jag lättare att se vilka möjligheter som finns, både utifrån kyrkans gräsrotsnivå och som samarbetspartner, säger Tesfaye Nigusu.

INBJUDEN AV BORGÅ STIFT

Tesfaye Nigusu besökte Finland i oktober tillsammans med sin fru Nehaab Abayneh, 32, för att medverka på det 50-års jubileum som Missionskommittén i Borgå stift ordnade. Paret gifte sig för åtta månader sedan och bor i huvudstaden Addis Abeba.

Tillsammans har Nehaab och Tesfaye en vision att göra något för de unga i Etiopien och för samhället.

- Vi vill förmedla goda värderingar som handlar om annat än att göra vinst. Som kristna har vi som uppgift att sprida ljus.

Tesfaye ser sig som privilegierad som får arbeta för Finska Missionssällskapet i Etiopien.

- Jag ser långsiktigt på den utveckling jag kan vara med och jobba för

Ayale Worku och Demessie Fentaw är exempel på människor som har blivit hjälpta genom de projekt som Tesfaye Nigusu och Finska Missionssällskapet driver i Etiopien.

AYALE WORKU

Har man inget jobb, måste man uppfinna ett. Det är Ayale Worku från Dessie i Etiopien ett levande exempel på. Från en kvarn började hon köpa överblivet spannmål, teff, som används för att baka det kända, etiopiska injera-brödet.

Den överblivna spannmålen skulle ha blivit oanvänd, men Ayale rengör och silar den för hand. Av det som blir kvar får hon mjöl som duger att sälja vidare. Det sämsta ger hon som foder åt hönorna.

- En 100-kilossäck tar tre timmar att bearbeta, berättar hon.

För att skilja åt skräp och användbara korn behöver hon vind så jobbet måste utföras i en sluttning. Om det regnar kan hon inte jobba.

Tack vare Finska Missionssällskapets projekt har Ayale kunnat utvidga sin verksamhet. Utan stöd hade hon inte kunnat försörja sin familj som består av tre barn och hennes 80-åriga pappa.

- Den bästa stunden på dagen är när arbetet är färdigt. Men ändå är de bästa dagarna de dagar jag får arbeta.

Text och bild: Virve Rissanen

DEMESSIE FENTAW

50-åriga Demessie Fentaw från Etiopien skadade sig svårt i en trafikolycka. Då han blev funktionshindrad tappade han livslusten.

- Jag ville inte fortsätta leva eftersom jag tänkte att jag aldrig mer kan göra någonting.

Sedan år 2017 har han varit med i ett projekt som stöds av Finska Missionssällskapet. Via projektet fick han gå en sömnadskurs.

- Det bästa är att jag inte känner mig hjälplös längre även om jag är rörelsehindrad.

Idag vet Demessie Fentaw att han kan leva precis som andra.

- Jag tjänar mitt levebröd och kan även hjälpa min mamma. Jag vill ännu någon gång gifta mig och skaffa familj. Det är min dröm.

Text och bild: Tesfaye Nigusu

Domkapitlet klimatkompenserar via Hope Fund

Tomas Ray, stiftssekreterare för mission och internationellt arbete i Borgå stift, berättar varför domkapitlet valt att ge sitt stöd till Hope Fund, Finska Missionssällskapets nya fond för dem som vill kompensera flygresor och andra utsläpp.

- I Borgå stift jobbar vi med att skaffa kyrkans miljödiplom och som ett led i den processen har vi bestämt att kompensera för de flygresor som vi gör i jobbet.

Ray säger att när de anställda rör sig i stiftet och i hemlandet åker de oftast tåg när det är möjligt. Ibland behöver de resa utomlands och då arbetstiden är begränsad tar de flyget.

- När vi flyger försöker vi göra det med direkta linjer, som minskar antalet flygningar. De längsta flygningarna i år vår del har gjorts till Istanbul och Tel Aviv.

Tomas Ray säger att det finns företag som erbjuder möjlighet att direkt kompensera för flygen, men att det är svårt att få grepp om hur de använder de medel som samlas in.

- Genom att kompensera via Hope Fund vet vi att pengarna går till att plantera träd. En växande skog är en utmärkt kolsänka och därför vill vi stödja just detta projekt. Vi vet också, att genom Finska Missionssällskapets arbete planterar och sköter man om träden på ett hållbart sätt.

Hur har dina kolleger reagerat på beslutet att kompensera via Hope Fund?

- Bland mina medarbetare här i huset har responsen förstås varit god. Vi har nu ett lite renare samvete när vi är ute och flyger.

Hope Fund

Många företag, organisationer och församlingar söker nu vägar för att minska sina ekologiska fotavtryck. Finska Missions-sällskapets nya kompensationsfond Hope Fund erbjuder en lösning på problemet. Hope Fund erbjuder sätt att kompensera utsläpp från t.ex. flygresor, bilkörande och uppvärmning. På så vis kan företag och organisationer vara med och bekämpa klimatförändringarna och hjälpa lokala samhällen att anpassa sig till konsekvenserna av klimatförändringarna.

Eftersom skog effektivt binder koldioxid ur atmosfären används pengarna från Hope Fund till att plantera träd i Tanzania och Nepal. Företag och församlingar som bekymrar sig för miljön kan vara säkra på att klimatkompensering via Hope Fund sker etiskt rätt. Alla trädplanteringsprojekt utgår från lokala behov och sällskapet har i årtionden arbetat med sina lokala samarbetspartner. Fonden strävar inte heller efter vinst.

www.hopefund.fi/hem

Miljöbanken

Privatpersoner som värnar om miljön, kan stöda Missions-sällskapets miljö- och klimatarbete via Miljöbanken. Pengarna från Miljöbanken används till trädplantering samt till byggande av bevattningssystem och utvecklande av hållbara jordbruksmetoder. Dessutom stöder Miljöbanken miljöfostran om avfallshantering, återanvändning och hållbara matlagnings- och odlingsmetoder.

www.miljobanken.fi

Liljendal sjöng för Nepal

TEXT: MONICA SLOTTE

Lördagen den 5 oktober arrangerade missionsarbetsgruppen i Liljendal en konsert till förmån för Nepal och stödde samtidigt Finska Missionssällskapets arbete där.

Konceptet Lokala förmågor goes mission förverkligades nu för fjärde gången.

Då publiken på ungefär 50 personer bänkade sig i Liljendalgårdens festsal berättar först Robert Lemberg, missionsansvarig kaplan i Agricola svenska församling om de behov som finns i Nepal och om de projekt som församlingen understöder.

- Det är i första hand kvinnor och barn som är målet för insamlingen. Vi vill stöda livet och utvecklingen i de små, fattiga byarna och daliterna som hör till den lägsta och mest föraktade klassen.

Under konserten uppträdde Lina Smeds och John Emanuelsson med en violinduet till ackompanjemang av Arno Kantola. Josefina Weckman tolkade tre sånger. Maria Lill-Smeds och Carina Fredriksson sjöng duett och Camilla Wiksten-Rönnbacka uppträdde med höstinspirerade sånger. Agricolakören sjöng under John Emanuelssons ledning.

Kvällen avslutades med trubaduren Mats, Matte, Fontell från Borgå.

- Herre förbarma dig över vår värld..., sjunger han och skildrar stängda gränser, taggrådsnät, flyktingströmmar och gråtande barn.

BRINNER FÖR MISSIONEN

I januari 2019 uppgick Lovisanejdens

svenska församlingar i den nya Agricola svenska församling och då blev man också tvungen att fundera på hur missionsarbetet skulle utformas, förklarar Robert Lemberg.

- Det var viktigt att stöda det missionsarbete som redan fanns i Lapträsk och Liljendal. Samtidigt hoppas vi att vars och ens bild av vad mission är också kan förändras och utvecklas.

- Vi ville också att människor lokalt skulle lära känna missionen på ett lättamt sätt, säger Stina Lindgård, kyrkoherde i Agricola svenska församling.

Hon pekar på bredden i missionsengagemanget och nämner kommande utställningar i Lovisa och Lapträsk där också skolbarn ska involveras.

Carina Fredriksson hör till de lokala eld-

själar i Liljendal som har engagerat sig för mission och hjälparbete i flera år.

Då man började fundera på hur man kunde samla in pengar för församlingens missionsarbete kom man på idén med konserten.

Carina stod själv på scenen och är speciellt glad över att olika stilar och överraskande talanger får komma fram.

Man har också ordnat utställningar med gamla biblar, dopkoltar och änglar.

- Det finns en allmän talkoanda i Liljendal. Responsen på konserterna har också varit god. Det kom genast mycket folk, från hela Östnyland.

Carina berättar att missionsarbetsgruppen också har gjort resor till Ryssland för att besöka fängelser och daghem. Då har man samlat in pengar här hemma och sedan handlat produkter för daghemmen och fängelserna lokalt.

Robert Lemberg berättar att Agricola församling har två missionsgrupper, en i Lappträsk och en i Liljendal.

- Vi välkomnar gärna nya människor i dem.

Stina Lindgård, Robert Lemberg och Carina Fredriksson. **BILD:** MONICA SLOTTE

AMBOMISSIONEN 150 ÅR

De första finländska missionärerna anlände till Owambo eller Ambolandet i juli 1870. Välkommen med på en resa till Namibia i juli 2020, för att delta i missionsfesten i Omandongo, och för att kolla läget i dag, i landet som är det södra halvklotets proportionellt mest lutherska land. Vi garanterar fina upplevelser.

Förutom missionsfesten besöker vi stranden vid Valfiskbukten, där pionjärerna steg i land, Swakopmund, Otjimbingwe där Rautanen och Björklund fann sina hustrur, Nakambale-museet i Olukonda, det av Selma Rainio grundade sjukhuset i Oniipa-Onandjokwe, Etoша nationalparken med dess rika djurliv, samt huvudstaden Windhoek.

Resans pris 3000 euro innefattar nästan allt: flyg, en omfattande rundresa, logi, riklig frukost och middag inkl. matdrycker, dricksvatten i bussen, reseledar- samt guide och tolkningstjänster (Olle och Stefan Eriksson). En representant för Finska Missionssällskapet följer med. Researrangör är Koonono Resor Ab (paketreseregisternummer 29949/11/Mj), som i snart 15 års tid fört eller skickat ca 3000 finländare till Afrika.

Se www.koonono.com eller be om program mm: olle@koonono.com 050-4656152 eller stefan@koonono.com

Vardagsmotion gav yrkesutbildning i Senegal

I slutet av vårterminen arrangerade Johannes församling två olika Motion & Mission-grupper under ledning av fysioterapeut Linda Flander. Genom grupperna fick unga vuxna i huvudstadsregionen möjlighet att lära sig grunderna i två motionsformer: funktionell träning och löpning. Grupperna tränade en gång i veckan och deltagarna fick tillsammans bestämma till vilket ändamål som deltagaravgiften på 25 euro skulle gå. Tack vare motionerandet kunde grupperna bidra till yrkesutbildning för flera unga kvinnor i Senegal, samtidigt som deltagarna fick lära sig nytt och ha väldigt roligt tillsammans.

BILD: CHARLOTTE STEFFANSON-MYRSKOG

Läs mer om Motion & Mission på www.finskamissionssallskapet.fi/motionochmission

Finska Missionssällskapets Basar

Enkla kort utan text 1 euro

Till Betlehem

Stjärneljus

Ängeln

Klocklilja

Svensk text:
Du skall gå till vila och sedan stå upp och få din lott vid dagarnas slut.

Havet

Svensk text:
Herren är min herde, mig skall intet fattas. Han låter mig vila på gröna ångar, han för mig till vatten där jag finner ro.

Dubbla kort + kuvert 2 euro

Julhälsning på tre språk

Jul i byn

Glasmålning

Trefaldighetskyrkans altartavla

Mjukreflex 2,50 €

Finska Missionssällskapets Basar
Magistratsporten 2, 00240 H:fors
Tfn 020 712 7272, 020 712 7222
basaari@mission.fi

Nätbutiken: <http://basaari.mission.fi>

KOMMANDE EVENEMANG

1.12 Familjegudstjänst & missionstillfälle i **Jeppo** kyrka. Christina och Andrey Heikkilä medverkar.

12.12 kl 18 De vackraste julsångerna i Missionskyrkan, Observatoriegatan 18, **Helsingfors**. Servering.

15.1 kl 13 Café Orchidé i församlingshemmet Aurelia, **Åbo**. Riikka-Maria och Tomas Kolkka medverkar. Arr. Åbo svenska församling.

23–26.1 Finska Missionssällskapet medverkar på Ungdomens Kyrkodagar på Lärkkulla, **Karis**.

MIN MISSION - EN KURS FÖR DIG SOM VILL GÖRA EN INSATS

Nästa kurs hålls i Helsingfors under tre veckoslut våren 2020:

- 7-9 februari
- 13-15 mars
- 24-26 april

Info och anmälningar:

www.finskamissionssallskapet.fi/minmission

Anmälingsdeadline 13 januari.

Arrangörer: Finska Missionssällskapet och Stiftsgården Lärkkulla

FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPETS KONTONUMMER

Gåvor från privatpersoner:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH

Ålandsbanken FI49 6601 0001 0970 21

Församlingarnas kollekt m.m.

IBAN: FI25 8000 1600 0607 10

BIC: DABAFIHH

Frivilliga bidrag till tidningen Mission

IBAN: FI25 8000 1600 0607 10

BIC: DABAFIHH

Märk betalningen: TIDNING

Insamlingsstillstånd: RA/2016/517 för 1.1.2017–31.12.2019, beviljat 22.09.2016 av Polisstyrelsen. Åland ÅLR 2018/7388 för 2019, beviljat 6.9.2018 av Ålands Landskapsregering. De insamlade medlen används under åren 2019–2021 i Finska Missionssällskapets utrikesarbete.

Ett hjärtligt tack till alla som deltagit i vårt arbete genom förböner, donationer och frivilligarbete. Tack vare er har vi kunnat förverkliga Guds mission och ge hopp åt många.

Vi önskar en Fridfull Jul och ett Välsignat Nytt år!

ANDAKT

“VILL DU KOMMA MED?”

Fyra små ord som tillsammans bjuder in och skapar gemenskap. Vill du komma med? Visst kan de här orden användas även för onda ändamål, precis som vilka ord som helst, men de har stor potential till att göra gott.

Jag minns ännu, mer än trettio år senare, väldigt starkt min första dag i en ny skola. Jag var nästan åtta år gammal och skulle börja årskurs två efter att vi hade flyttat under sommaren. Jag var nervös och jag var rädd. Tänk om ingen vill vara med mig. På första rasten lekte så gott som alla elever tillsammans, jag minns inte vad. Men det som jag fortfarande minns är hur Jetta, en elev från årskurs fem, kom fram till mig och frågade om jag ville vara med. Och det ville jag. Känslan av att vara inkluderad, av att höra till,

blev så stark att även om det senare kom jobbiga dagar också i den skolan, så dröjde sig något varmt kvar inom mig. Något som jag för min del kunde ge vidare.

Under adventstiden handlar kyrkoårets teman mycket om hur Herren kommer. Din konung kommer i ödmjukhet, Din konung kommer i härlighet, Bered väg för konungen och Herrens födelse är nära. Advent handlar om förväntan och förberedelser. Men det som vi lätt glömmer bort är att varje gång Jesus, vår Herre och konung, kommer så får vi frågan “vill du komma med”. Att vara beredd och ta emot Gud handlar inte om att bli kvar och stanna på en viss plats, utan den har alltid en utåtriktad dimension, en väg att gå, tillsammans med Jesus.

Även missionen, vår gemensamma

uppgift, handlar om att bjuda människor med. Komma med och skapa en gemenskap, komma med och bygga upp den världsvida kyrkan. Komma med och vandra med Jesus, konungen, på den väg som leder till livet.

Jesus kommer till oss med budskapet om hopp, försoning och obegränsad kärlek. Och frågar: “Vill du komma med?” Vill du vara delaktig i dessa gåvor? Men även: vill du komma med och dela dessa gåvor med andra och till andra?

Det är också vår uppgift att fråga: Vill du komma med? Den här tiden av året är det många som mer än någonsin längtar efter att någon skulle ta med dem. Bjuda med, bjuda in.

Mari Puska

kyrkoherde i Mariehamns församling